Р Е Ш Е Н И Е
№ 43216

гр. София, 04.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 81 състав,** в публично заседание на 22.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **9615** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на С. А. В., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], ул. „549-та“ (П.) № 104А, подадена чрез адвокат К. Ч. от САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], партер, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № GPAM-1467655 от 16.07.2026 г., издадена от И. П. Б. на длъжност младши автоконтрольор при сектор „Пътна полиция“ към Областна дирекция на МВР – С. (ОДМВР - С.).

С оспорения индивидуален административен акт на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ от ЗДвП - „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 (три) месеца“, като е отнето СУМПС №[ЕИК].

В жалбата и в проведеното открито съдебно заседание чрез процесуалния представител се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради постановяването ѝ при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неизпълнение на изискванията за форма и мотивиране (чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК), противоречие с материалноправните разпоредби и нарушение на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. Поддържа се, че в мотивната част на заповедта не е посочена датата на извършване на вмененото деяние, липсва конкретизация на приложимата административнонаказателна разпоредба, както и че е налице несъответствие между посочената за нарушена норма на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и основанието по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ във връзка с чл. 175, ал. 1 от ЗДвП. Жалбоподателят

твърди, че не е управлявал целенасочено без регистрационна табела, тъй като задната табела е паднала инцидентно в [населено място] без негово знание, а след уведомяване чрез публикация в социалната мрежа Facebook е била намерена и поставена обратно около 19:20 ч. на същата дата (16.07.2026 г.), поради което нарушението е било незабавно преустановено. Иска се отмяна на ЗППАМ.
Ответникът по оспорването- младши автоконтрольор при сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР - С., редовно призован за съдебното заседание, не се явява, не изпраща представител и не ангажира писмено становище по съществото на спора.
Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по оспорването.
Административен съд София-град, Трето отделение, 81 състав, след като обсъди събраните по делото писмени доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:
На 16.07.2026 г. около 19:05 ч. в област С., на автомагистрала „Т.“, км. 248, в посока към [населено място], жалбоподателят С. А. В. е управлявал лек автомобил марка „М.“, с регистрационен номер С., собственост на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].
При извършената проверка е било установено, че посоченият регистриран автомобил марка „М.“ се управлява от жалбоподателя без поставена задна регистрационна табела.
За така констатираното деяние, младши автоконтрольор, в присъствие на свидетел-очевидец, е съставил на място Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 1365688 от 16.07.2026 г. срещу жалбоподателя С. А. В. за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Със съставянето на АУАН на основание чл. 172, ал. 3 от ЗДвП е иззето СУМПС №[ЕИК], издадено на името на водача. АУАН е предявен на водача, който го е подписал. Препис от АУАН е връчен лично на жалбоподателя на 16.07.2026 г., удостоверено с подписа му върху разписката.
На същата дата - 16.07.2026 г., И. П. Б., на длъжност младши автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР - С., позовавайки се на констатациите в съставения АУАН серия GA № 1365688 от 16.07.2026 г. и с оглед оправомощаването със Заповед № 343з-2241 от 22.08.2025 г. на директора на ОДМВР - С., е издал процесната ЗППАМ № GPAM-1467655 от 16.07.2026 г. В заповедта е възпроизведено фактическото описание на извършената проверка на АМ „Т.“, км 248 в посока С., управлението на лек автомобил „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] и липсата на поставена задна регистрационна табела на определеното за целта място, квалифицирано като нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Със заповедта на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ от ЗДвП във връзка с чл. 22 от ЗАНН на жалбоподателя е наложена ПАМ - временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от три месеца. Препис от заповедта е връчен лично на С. А. В. на 16.07.2026 г. срещу подпис.
По делото са приети като писмени докзателства Заповед № 343з-2241 от 22.08.2025 г. и Заповед № 343з-2874 от 18.12.2018 г. на директора на ОДМВР – С.. Съгласно т. I, подточка 1.7 от Заповед № 343з-2241/22.08.2025 г., издателят на оспорения акт заемащ длъжността „младши автоконтрольор“ в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – С., е оправомощен да прилага с мотивирана заповед принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1 от ЗДвП.
Приети са и останалите документи от административната преписка, както и представените от жалбоподателя.
От приложената справка за нарушител/ водач е видно, че жалбоподателят е регулярно наказван за множество различни нарушения по ЗДвП с влезли в сила НП и ЕФ.
С Определение № 31202/06.08.2026г. на АССГ, оставено в сила с Определение №

9337/30.09.2026г. по адм.д. №9569/2026г. на ВАС, е било отхвърлено искането на жалбоподателя за спиране на допуснатото по силата закона предварително изпълнение на ЗППАМ № GPAM-1467655 от 16.07.2026 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП. Подадена е от надлежна страна - адресат на акта, чиято правна сфера е пряко и неблагоприятно засегната, в рамките на преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и пред местно компетентния административен съд по постоянния адрес на адресата.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само до доводите, изложени в жалбата.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. С оглед горепосочените приложени заповеди, съдът намира че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма и отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В акта ясно са индивидуализирани издателят, адресатът, управляваното МПС, мястото на извършване на проверката, конкретното фактическо състояние (управление без поставена задна регистрационна табела на определеното за това място), както и съставеният АУАН със съответния номер и серия. Посочени са както нарушената материална норма (чл. 140, ал. 1 от ЗДвП), така и санкционната норма, обуславяща налагането на ПАМ (чл. 175, ал. 1 от ЗДвП), ведно с точното правно основание за прилагане на мярката – чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ от ЗДвП.

Неоснователно е възражението в жалбата за липса на мотиви поради непосочване на датата на деянието в обстоятелствената част на заповедта. Заповедта съдържа изрично позоваване на съставения АУАН серия GA № 1365688 от 16.07.2026 г., чието фактическо съдържание е възпроизведено и който е част от административната преписка. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед, е издадена въз основа на АУАН, съдържащ ясно и точно описание на фактическата обстановка, касаеща нарушението. Последното е описано пълно, точно и ясно и в самата ЗППАМ.

Не е допуснато и съществено нарушение на административнопроизводствени правила, т.е. което да е повлияло или би могло да повлияе върху съдържанието на обективираното в акта властническо волеизявление. СУМПС е иззето със съставянето на АУАН съгласно изричното изискване на чл. 172, ал. 3 от ЗДвП, като на водача е предоставена пълна възможност да се запознае с констатациите и да впише обяснения и възражения.

Съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗДвП - „ По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с

регистрационен номер, поставени на определените за това места“.Това задължение е императивно и изисква постоянното кумулативно наличие на валидна регистрация и правилно монтирани регистрационни табели на определените от производителя места съобразно чл. 10, ал. 5 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Загл. изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2002 г., изм., бр. 67 от 2012 г., бр. 20 от 2018 г.)
Разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 1 от ЗДвП предвижда, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца (и с глоба) водач, който управлява моторно превозно средство, на което табелите с регистрационния номер не са поставени на определените за това места.
От своя страна разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ от ЗДвП предвижда - „За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки… извън случаите по букви "а" - "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от… три месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 1…“
От събраните по делото доказателства безспорно се установява и не се спори, че на 16.07.2026 г. жалбоподателят е управлявал лекия автомобил на АМ „Т.“ без поставена задна регистрационна табела. Този факт е удостоверен с редовно съставен АУАН, който на основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има доказателствена сила до доказване на противното, като материалната доказателствена сила на документа не е оборена от жалбоподателя.
Възраженията на жалбоподателя, че табелата е паднала случайно, че той не е знаел за това и че впоследствие я е намерил и монтирал отново, са неоснователни и нямат отношение към материалната законосъобразност на ПАМ. Принудителните административни мерки по чл. 171 от ЗДвП нямат санкционен характер; те представляват форма на държавна принуда, насочена към предотвратяване и преустановяване на нарушенията и осигуряване безопасността на движението по пътищата (чл. 22 от ЗАНН и чл. 171, ал. 1 от ЗДвП). Поради това вината на лицето и субективното му отношение към деянието не са елемент от фактическия състав за прилагане на ПАМ, а са предмет на преценка в административнонаказателното производство по издаване на наказателно постановление. Наличието на обективния факт на управление на МПС в разрез с изискванията на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, за което чл. 175, ал. 1, т. 1 от ЗДвП предвижда лишаване от правоуправление, е напълно достатъчно основание за възникване на задължението на органа да приложи мярката.
При осъществяване на законовите предпоставки административният орган действа в условията на обвързана компетентност, като е длъжен да приложи нормативно предвидената мярка. Срокът на действие на ПАМ е относително определен от закона - „до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 месеца“. Настъпването на прекратителното условие (решаване на въпроса за отговорността) или изтичането на максималния 3-месечен предел ограничава интензитета на държавната принуда и гарантира спазването на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, без да се изисква органът да излага отделни мотиви за продължителността на мярката.
Твърденията за нарушаване на принципа на съразмерност с оглед професионалната ангажираност на жалбоподателя като управител на търговско дружество са неоснователни. Защитата на

обществения интерес и безопасността на движението по пътищата имат превес над личните и професионалните затруднения, които адресатът търпи вследствие на законосъобразно наложена мярка за процесуална принуда.
Предвид изложеното оспорената Заповед за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, в установената форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в пълно съответствие с материалния закон и неговата цел, поради което подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.
Разноски не са претендирани.
Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, Административен съд София-град, Трето отделение, 81 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на С. А. В., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], ул. „549-та“ (П.) № 104А, подадена чрез адв. К. Ч., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM-1467655 от 16.07.2026 г., издадена от младши автоконтрольор при сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР – С., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ от ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 1 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 3 (три) месеца“ и е отнето СУМПС №[ЕИК].
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: